

Scénář pro rozhlasovou reportáž

1 0:07-0:18 Tak Krčmařová Milada narodila jsem se v Bílavsku sedmadvacátého září 1925.

Matouš: Paní Miladě Krčmařové je 93 let a na dětství ráda vzpomíná.

1 2:24-2:40 ...vedle té školy se šlo takovou cestičkou do ochos a tam byl někde nějaký rybník a u toho vždycky tam bývali cigáni no a mně se to hrozně tam líbilo, takže já jsem k nim chodila i někdy u nich obědvala nebo popíjela čaj s něma.

Dominik: Paní Dvorníková se provdala do rodiny Krčmařů, její tchán to neměl jednoduché...

1 4:40-4:59 on onemocněl tifusem, on byl jako u Batě, protože měli pěkné zaměstnání, byli moudří, takže si vydělali fůru peněz, takže si potom tu tiskárnu tady koupili. Dědeček už byl nemocný a pan Baťa se tehdy zabil.

Matouš: Tiskárna prosperovala. V období největšího rozkvětu zaměstnávala 6 zaměstnanců. Osudová rána přišla po únorovém převratu. Komunistický režim tiskárnu i dům znárodnil.

1 3:50-3:58 když jsme kdysi přišli na oběd toš oni to tam krumpáčem rozbili ten stroj

1 7:10-7:14 + 7:21-7:26 také přišlo znárodnění, z toho bytu tam nám dali nájemníka teď do tohoto pokoje no a museli jsme platit nadměr, protože bylo to pro nás moc

1 11:26-11:33 dědeček to snášel hrozně špatně protože ten tam aji asi za dva roky nebo za tři roky zemřel

Dominik: Potíže v té době měla celá rodina.

1 23:10-23:13 + 23:16-23:24 třeba dcera ta byla na gymnáziu, měla dobrý prospěch a různě se uplatňovala všude chtěla jít na vysokou školu do Ostravy

Lenka: komunisté jí ovšem nechtěli nechat studovat. Naštěstí, na zásah strýce byla přijata, protože byla velmi nadaná. Zato manžela chtěl režim využít.

1 11:56 manžel

+ 12:29-12:38 jednou přijel, že jakoby je takový společenský a chtěli po něm aby donášel

Lenka: Pan Krčmář donášet odmítl. Byl potom přidělen do dolů v Karviné kde musel rubat uhlí, přestože měl zánět středního ucha a trpěl hroznými bolestmi hlavy.

Dominik: po Sametové revoluci syn paní Krčmařové, vnuk zakladatele firmy, tiskárnu pracně obnovil.

1 14:57-15:03 za to ho strašně obdivuju protože to byl pro něj strašný kus práce

Matouš: Paní Milada Krčmařová se vrátila do domu s tiskárnou a s optimismem sobě vlastním nám vyprávěla svůj životní příběh a přestože z něj běhal mráz po zádech, prošla jím se vztyčenou hlavou a úsměvem na rtech.

Motto : Paní Krčmařová do nás vlila optimismus a čaj!